

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

LUXEMBOURG

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Presse og Information

PRESSEMEDDELELSE NR. 05/05

18. januar 2005

Domstolens dom i sag C-257/01

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber / Rådet for Den Europæiske Union

FOR FØRSTE GANG TAGER DOMSTOLEN STILLING TIL DE EUROPÆISKE INSTITUTIONERS GENNEMFØRELSESKOMPETENCE PÅ OMRÅDET FOR ANVENDELSEN AF SCHENGEN-AFTALEN

*EF-Domstolen frifinder Rådet og bekræfter de gennemførelsesbeføjelser, som Rådet
midlertidigt havde forbeholdt sig på området for behandling af visumansøgninger og
grænsekontrol*

Konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen, der blev undertegnet i 1990, indeholder bestemmelser om *passage af de ydre grænser* og *visum*. Gennemførelsesbestemmelserne – som består af detaljerede retsregler og praktiske instrukser – er fastsat i henholdsvis Den Fælles Håndbog (herefter "DFH") og de i fælles konsulære instrukser (herefter "FKI").

Efter at Schengen-reglerne ved Amsterdam-traktaten var blevet integreret i Den Europæiske Unions retlige og institutionelle rammer, vedtog Rådet i 2001 to forordninger ¹, hvorved Rådet fraveg den sædvanlige retlige ordning, hvorefter det tilkommer Kommissionen at gennemføre Rådets basisretsakter, idet Rådet forbeholdt sig gennemførelsesbeføjelserne på området for behandling af visumansøgninger og grænseovervågning.

Der blev således fastsat to procedurer for iværksættelsen og ajourføringen af DFH og FKI: dels kan visse bestemmelser ændres af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed, dels kan medlemsstaterne meddele Rådet de ændringer, som de ønsker at foretage af andre bestemmelser.

¹ Rådets forordning (EF) nr. 789/2001 af 24. april 2001 om at forbeholde Rådet gennemførelsesbeføjelserne vedrørende visse detailbestemmelser og konkrete procedurer i forbindelse med behandling af visumansøgninger (EFT L 116, s. 2), og forordning (EF) nr. 790/2001 af 24. april 2001 om at forbeholde Rådet gennemførelsesbeføjelserne vedrørende visse detailbestemmelser og konkrete procedurer i forbindelse med grænsekontrol og grænseovervågning (EFT L 116, s. 5).

Europa-Kommissionen anlagde sag med påstand om annullation af disse to forordninger.

Forbeholdet af kompetence for Rådet

Kommissionen har for det første gjort gældende, at Rådet ikke har godtgjort, at de gennemførelsesbestemmelser, der er fastsat i forordningerne, er af en sådan karakter, at de kan begrunde Rådets udøvelse af gennemførelsesbeføjelser.

Domstolen bemærker, at inden for traktatens ordning² tilkommer det sædvanligvis Kommissionen at udøve gennemførelsesbeføjelsen vedrørende en basisretsakt. Rådet kan undtagelsesvis forbeholde sig direkte at udøve gennemførelsesbeføjelser i *særlige tilfælde*. Beslutningen herom skal begrundes indgående under hensyn til arten og indholdet af den basisretsakt, der skal iværksættes eller ændres.

Domstolen fastslår, at betragtningerne til de anfægtede forordninger begrunder den kompetence, som Rådet har forbeholdt sig. Vurderet i den kontekst, hvori de indgår, viser de klart begrundelsen for, at gennemførelsesbeføjelser forbeholdes Rådet, og de gør det muligt for Domstolen at udøve sin kontrol.

Før Amsterdam-traktatens ikrafttræden (1999) var området for visumpolitik og ydre grænser i det hele ikke omfattet af Det Europæiske Fællesskabs kompetence. Medlemsstaterne, der ikke ønskede med det samme at tillægge Kommissionen et initiativmonopol på dette område, besluttede, at i en overgangsperiode på fem år træffer Rådet i princippet afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen eller på initiativ af en medlemsstat og efter høring af Europa-Parlamentet.

Desuden har de bestemmelser i DFH og FKI, hvortil Rådet har forbeholdt sig gennemførelsesbeføjelser, et klart afgrænset indhold og udtømmer ikke området for visum og kontrol med de ydre grænser.

Rådet kunne således med rimelighed antage, at der forelå et særligt tilfælde, og det har behørigt begrundet beslutningen om midlertidigt at forbeholde sig gennemførelsesbeføjelser vedrørende en række udtømmende opregnede bestemmelser i FKI og DFH.

Gennemførelseskompetencen tillagt medlemsstaterne

Kommissionen har for det andet gjort gældende, at Rådet kun har mulighed for selv at forbeholde sig gennemførelsesbeføjelser eller at overdrage dem til Kommissionen. Derimod kan Rådet ikke tillade medlemsstaterne at ændre eller at ajourføre visse dele af FKI og DFH – bl.a. listen over dokumenter, som kan forsynes med visum, og listen over ansøgninger om visum, hvortil kræves forudgående høring af den kontraherende medlemsstats centrale myndighed.

Domstolen fastslår, at de ændringer, som medlemsstaterne har tilladelse til at foretage af visse bestemmelser i FKI og DFH (ensidigt eller i samråd med andre medlemsstater), er en del af en mekanisme til udveksling af faktiske oplysninger, som alene medlemsstaterne har adgang til.

² Jf. artikel 202, tredje led, EF, og "den anden komitologiafgørelse", Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EFT L 184, s. 23).

I denne særlige sammenhæng, der også er af midlertidig karakter (indtil udviklingen af Schengen-reglerne inden for Den Europæiske Unions retlige og institutionelle rammer), fastslår Domstolen, at Rådet ikke kan kritiseres for at have fastsat en procedure for medlemsstaternes meddelelse af ændringer som de har ret til at foretage. Det ville kun forholde sig anderledes, såfremt det var blevet godtgjort, at den således indførte procedure ville kunne hindre den effektive eller korrekte anvendelse af FKI eller DFH, hvilket Kommissionen ikke har godtgjort i nærværende sag.

Kommissionen har heller ikke godtgjort behovet for anvendelse af en ensartet procedure under hensyn til henvisningen i FKI til national lovgivning og praksis.

I lyset af alle disse betragtninger frifinder Domstolen Rådet.

*Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.
Dokumentet foreligger på følgende sprog: DA, DE, ES, EN, EL, FR, IT, NL, PT, FI, SV
Dommen er tilgængelig på Domstolens websted
<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=da>
normalt fra ca. kl. 12.00 CET på afsigelsesdagen.
Yderligere oplysninger kan fås ved henvendelse til Gitte Stadler
på tlf: (352) 4303 3127 eller fax: (352) 4303 3656*